

har hørt efter, hvad jeg sagde om vores holdning til velfærdsstaten. Det er ikke os, der har stillet det op som et enten-eller. Men det har jeg opfattet at både hr. Steen Gade og hr. Villy Søvndal var lidt optaget af.

Jeg vil sige til hr. Bendt Bendtsen, at jeg takker meget for, at hr. Bendt Bendtsen citerede, hvad jeg havde skrevet ved en tidligere lejlighed, for jeg har ikke selv tid til at komme ind på det på grund af taletidens begrænsning. Så mange tak for det!

Jeg vil sige til hr. Frank Dahlgaard, at det er jo lidt nemt at komme om ved det, og jeg synes, det er særlig nemt, når man konstaterer, at hr. Frank Dahlgaards parti har siddet med en statsministerpost i 10 år af de 10 år, vi snakker om, siden midten af halvfjerdserne. Jeg synes, at hr. Frank Dahlgaard indadtil skulle tage en drøftelse af, hvorfor i alverden en konservativt ledet regering kunne fremme en sådan udvikling, som jeg forstår at hr. Frank Dahlgaard synes er så forfærdelig. Det er, hvad man kunne få ud af det.

Jeg vil også sige til hr. Frank Dahlgaard, at vi ikke har den samme gejst omkring at gøre alt muligt privat, hvor det løses godt i det offentlige regi. Der er en sådan holdningsmæssig forskel, og den er jeg sådan set meget, meget glad for.

Jeg vil sige til hr. Jan Kjøpke Christensen, at det er jo dejligt, at Fremskridtspartiet har fået ret ifølge hr. Jan Kjøpke Christensen. Man kan jo også sige, at hvis man hele tiden går og siger, at klokken er tolv, har man naturtødvendigt ret indimellem. Til lykke med det til Fremskridtspartiet!

Men jeg vil sige overordnet, at jeg synes, det er beskæmmende, hvis SF's politiske budskab i dag er, at man ønsker at skabe afstand til Socialdemokratiet frem for måske at gøre det modsatte. For jeg har hørt både hr. Villy Søvndal og hr. Steen Gade sige, at det, man ønskede, var en debat om samfundet. Og så er det jo svært at få øje på ris og ros, når det kun er riset, man hører fra netop SF's side i dag.

Formanden:

Ja, meget undtagelsesvis en ekstra kort bemærkning til hr. Villy Søvndal, da han nu blev angrebet. Men så må det også være slut. Så må vi over til ordførerne.

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal gøre det meget kort og konstatere, at vi nu fik den tredje forklaring fra hr. Jørn Pedersen

på, hvorfor man ikke ville stemme for en dagsorden, nemlig at man ikke vidste, hvad forslaget kostede.

Jeg er ikke i stand til på stående fod at sige, hvad det vil koste at udarbejde en velfærdsplan. Men jeg antager, at en af grundene til, at regeringen har ministeriet bag sig, er, at der dér er folk, der er i stand til at udarbejde en velfærdsplan. Og min umiddelbare analyse vil være, at det kan gøres uden at forøge statsbudgettet.

Formanden:

Hr. Erik Larsen som ordfører.

Erik Larsen (V):

Spørgsmålet om velfærdssamfundet i fremtiden har været et tema, der har vist sig at have en stigende interesse i organisationer og i politiske foreninger. Kort sagt vil man gerne debattere netop det spørgsmål.

Overskrifterne er hyppigt: Har vi råd? Hvordan vil velfærdssamfundet se ud i år 2015? Har velfærdssamfundet sejret sig selv ihjel?

Dette er kun nogle få eksempler, som jeg er stødt på rundt omkring ved møder. Alle er de udsprunget af en frygt for, at det stigende antal danskere på overførselsindkomster ikke kan finansieres af den produktion, et stadig mindre antal kan skabe.

Der er derfor god grund til en debat, og det må være et politisk ansvar at vise vejen for, hvordan vi kan sikre et samfund, hvor vi har råd til at sikre de svageste et anstændigt liv, hvor vi kan opretholde og forbedre sundheds- og sygehussektoren, og hvor trygheden for de ældre økonomiske vilkår kan opretholdes.

Der er vel næppe et parti i Folketinget, som ikke deler disse overordnede ønsker, men der er stor forskel på, hvordan man vurderer mulighederne og vejen dertil.

Socialkommissionens forslag giver en lang række anvisninger på, hvordan vi kan fremtidssikre velfærd på mange områder og også fremtidssikre velfærden med en højere grad af meneskelig livskvalitet.

Det er efter Venstres opfattelse bydende nødvendigt, at fundamentet for velfærd er erhvervslivets vilkår og dermed antallet af arbejdspladser.

Det har også været med i de tidligere ordføreres taler i dag: vigtigheden af antallet af arbejdspladser i vores private erhvervsliv.

Der er tre væsentlige grunde. For det første er et arbejde en forudsætning for at kunne tage